

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 11.

November

1913.

Lappemissionen.

Det vil sikkert glæde vore Soffende at erfare, at vi nu er i Færd med at paabegynde Virksomhed iblandt Lapperne. Ved vort Unionsbestyrelsesmøde i Skodsborg i Dagene fra den 26de til og med den 30te Marts 1913 blev det besluttet, at Br. Jens Hofland (en ung Mand fra Nordland, som har været paa Missionskolen i Skodsborg) skulde optage Virksomhed iblandt Lapperne efter først at have gennemgaaet et Kursus i Lappisk. I disse Dage har denne Broder netop fuldendt et saadant Kursus i Kristiania, og vil med det allerførste rejse op til det høje Nord for at virke for Lapperne — til at begynde med som Kolportør. Paa denne Maade vil Br. Hofland faa en udmærket Anledning til at lære Sproget og til at blive bedre bekendt med Lappernes Sæder og Stikke. Vi har kun én liden Traktat — Aigi mærkak — i det lappiske Sprog, men haaber snart at faa flere Skrifter oversat og trykt.

Flere Ungdomsforeninger i Norge har allerede begyndt at samle et Fond til Lappemissionen, og vi haaber, at alle Ungdomsforeningerue i hele Skandinavien vil følge dette smukke Eksempel. Da Lapperne er spredt over de nordligste Dele af Sverige, Norge og Finland, vilde det være mest naturligt, om denne Mission drevs under et — mere som et Unionsforetagende — end af en enkelt Konferens. Ungdomsforeningerne indenfor den Skandinaviske Union vil sikkert faa baade

Glæde og Betsignelse af at underholde en Missionær iblandt Lapperne. Gjør, hvad I kan, kjære unge Venner! Det er ogsaa muligt, at flere af vore Soffende vil betænke os med en Gave i dette Djemed. Vi modtager med Taknemmelighed Bidrag til Lappemissionen af hvem som helst.

Lad os omfatte denne Mission med vor varmeste Interesse, og fremsfor alt lad os bede meget for vor unge Broder, hvis Lod bliver at bo iblandt dette Nomadefolk. Han vil komme til at døje meget, der ikke er behageligt for Kjød og Blod, men med Hjertet fuldt af Kristi Kjærlighed, vil han kunne holde ud. Maatte hans Løn blive mange Sjæle i Guds Rige! J. C. Raft.

En styg Bane.

I Anledning af min Artikel med denne Overskrift i Septemhernummeret har en Indsender sendt os en Artikel, hvori vedkommende paastaar (dog uden at give et eneste Bevis), at Ordet „stam“ ikke har den Betydning, som jeg har fremsat i min Artikel. Af Mangel paa Plads stal vi nøjes med at citere et Par Udtog af den ærede Indsenders Artikel:

„Gvad nu saadanne Ord som stam, saamænd og andre lignende angaar, da er det som Regel Menneffer med nogen Barme i Hjertet, der bruger disse Ord. Stam, naar det bruges som Biord, tjener ligesom flere andre Biord til at ud-

trykke en vis indre Følelse og har som saadan aldrig haft samme Betydning som Ordet Fanden. . . .

„Ordet „skam“ er et af de udtryksfuldeste Ord i det danske Sprog. . . .“ Og lidt længere henne i Artiklen drifter den ærede Indsender sig til at bemærke, at de, der ikke gjør Brug af disse Ord, „kan hyppig karakteriseres som folde, spydige, ja endog ondskabsfulde“. Og han føjer „jaa til: „Saaledes er den Slags Biord beregnet til at gjøre visse Sætninger blødere og behageligere saavel som udtryksfuldere.“

Ovenstaaende staar selvfølgelig for den ærede Indsenders egen Regning. Beviserne mangler fuldstændigt. Selvfølgelig mener alle, der bander, at de dermed udtrykker „en vis indre Følelse“; men dermed er det dog ikke bevist, at det er rigtigt at bande. Det kunde ogsaa tænkes, at de, der gjør Brug af selv de groveste Eder, kunde finde paa at karakterisere dem, der ikke bander, „som folde, spydige, ja endog ondskabsfulde“; men heller ikke dette vilde være noget Bevis.

For yderligere at supplere og bekræfte Rigtigheden af, hvad jeg skrev i min forrige Artikel, skal jeg her citere anerkjendte og saglige Kilder. I „B. Christiansens Ordbog over Gadesproget“ — udgivet 1908 — finder vi to Forklaringer, som vi afstrykker efter Originalen: „Skam, lig Fanden, Pokker.“ „Skam, lig min Sanden, virkelig. Egentlig samme Ord som det foregaaende, men ubetonet. „Det er skam sandt.““

Slaar vi op i „J. C. S. Espersens Ordbog, udgivet af det kgl. danske Videnskabernes Selskab“ — 1908 — finder vi følgende: „Skam, egentlig Djævel, Fanden bruges kun uden Bevidsthed.“

Chr. Molbech, som jeg allerede har henvist til, siger videre i „Dansk Dialect-Lexikon“: „Skam, et Tilnavn for Djævelen, Fanden. Deraf flere i daglig Tale endnu brugelige Eder, Udraab, eller Forsikringer, . . . hvilke man nu, fordi man ikke kender Ordets Betydning, antager for meget lemsældige.“

„Ordet „skam“ findes ikke i Bibelen. Det er lykkedes Oversætterne fortræffeligt at gjengive de indre Følelser, der bejlede Profeterne saavel som Jesus og Apostlene, uden at bruge Ordet „skam“ en eneste Gang. Og dog saar man ikke Indtrykket af, at disse hellige Mænd var folde, spydige eller ondskabsfulde. Hvis man gjennem-

læser troende Mænds Taler, vil man finde, at de heller aldrig bruger Ordet „skam“.

Angaaende dette skriver Pastor Lund i „Fredsriksbergs Sogns Søndagsblad“ af 20de Oktober 1912 under Overskriften „En grim Bane“ blandt andet følgende: „Men der bandes ofte, hvor man ikke ved af, at man bander. Det gjælder om en Del af de Smaaord, som man tit bruger af gammel Bane. . . . Og det selv af troende Mennesker hyppigt brugte „skam“ er et gammelt dansk Ord for Djævelen. . . .

„Disse Ord behøves slet ikke. Og vi, som bryder os om Gud og vort Forhold til ham, lad os agte paa vor Tunge og hans Ord, som siger: „Jeres Tale skal være ja, ja, nej, nej; hvad der er ud over dette, er af det onde.“ Matt. 5, 37.“ Mon ikke Syvendes-Dags Adventisterne burde være lige saa nøje?

Naar den ærede Indsender paastaar, at Jesu Ord i Matt. 5, 37 tager Sigte paa, at vi skal holde vore Løfter, men ikke har noget med Bruugen af saadanne Ord at stasse, jaa behøver vi blot her at henvise til Jesu Tale. Han siger: „Men jeg siger eder, at I skal aldeles ikke sværge, hverken ved Himlen, thi den er Guds Stol, ej heller ved Jorden, thi den er hans Fodskammel, ej heller ved Jerusalem, thi det er den store Konges Stad. Du skal og ikke sværge ved dit Hoved, thi du kan ikke gjøre ét Haar hvidt eller sort. Men eders Tale skal være ja, ja, nej, nej; men hvad der er over dette, er af det Onde.“ Matt. 5, 34—37. J. C. Raft.

Vi nærmer os den Tid, da Verdens Historie vil blive afsluttet, og de forskjellige Grene af Guds Vært maa blive udført med langt mere Selvopofrelse, end vi ser for Tiden. Det Arbejde, der skal udføres i disse sidste Dage, er i særskilt Forstand et Missionsarbejde. Fremholdelsen af den nærværende Sandhed, fra første til sidste Bogstav i Sandhedens Alfabet, kræver, at der bliver gjort Anstrengelser for at fremsthynde Missionsvirksomheden. Arbejdet, der skal gøres, kræver Opofrelse ved hvert Skridt fremad. Fra dette uegennyttige Vært vil Arbejderne komme frem, rensede og forædlede som Guldb, der er prøvet i Ilden. — E. G. White.

Danmark.

Efteraarsmøderne afholdt i Aarhus og Sindal er nu ogsaa i det forbigangne. Br. P. Christensen hjalp undertegnede ved Mødet i Aarhus. Brødrene Raft og M. M. Olsen var med i Sindal. I Aarhus var der ikke saa mange til Stede, som vi havde ventet, og da vi ikke havde aværteret, var der heller ikke mange fremmede, der besøgte Møderne. Søstendes Ønske og Hensigt var at drage nær til Herren og ikke alene arbejde for deres egen Sjæls Saliggjørelse med Frygt og Bæven, men ogsaa at arbejde mere utrættelig for de mange, som vandrer uden Haab og uden Gud i Verden. Maatte de mange Beslutninger, der blev taget ved dette Møde, blive udførte! Thi saa vil dette Efteraarsmøde have stor Betydning for Guds Sags Fremme.

Mødet i Sindal var meget godt besøgt baade af Søstende saavel som af fremmede, da vi havde offentlige Møder de to Aftener og om Søndagen. En Del af dem, som besøgte Br. Rafts Møder for flere Aar tilbage, viste sig igjen ved disse Møder og lyttede med spændt Opmærksomhed til de herlige Sandheder, som blev fremholdt. Vore Søstende blev ved dette Møde ogsaa meget velsignet. Guds Aand var til Stede iblandt os og talte til os alle gennem Ordet, som blev fremholdt. Maatte den Sæd, som er bleven udsaaet ved disse Efteraarsmøder, falde i god Jordbund! Maatte det bringe os alle nærmere til Herren. Da vil vi ogsaa saa den samme Byrde for Sjæles Frelse, som han bar i Besiddelse af; da vil vi alle arbejde mere utrættelig end nogen Sinde før for at udbrede disse himmelske og alvorlige Sandheder.

Arbejdet gennem Vinteren.

Naar disse Linjer kommer Søstende i Hænde, er Arbejdet allerede i fuld Gang paa de forskjellige Steder, hvor Møder afholdes i Vinter. Vore kjære Medarbejdere er fordeelt gennem Landet paa følgende Maade:

Br. P. Christensen har gjenoptaget Virksomheden i en større Sal i Esbjerg. Naar dette skrives, er det første Møde allerede afholdt, og Interessen tegner til at blive rigtig god. Søster Marie Jensen er ham behjælpelig som Bibelarbejder. Br. N. P. Hansen har begyndt Virksomhed i Aars. Vi har i flere Aar forsøgt at

komme dertil for at begynde at afholde Møder, men indtil i Aar er vi bleven hindret. Maatte det lykkes ham at finde dem, som søger efter Sandheden paa dette Sted! Broder Julius Beck fortsætter paa Besikkyten af Jylland. Han er nu flyttet til Algod og har begyndt Møder paa nævnte Sted. Paa samme Tid vil han varetage Interessen paa de andre Steder, hvor han i de sidste to Aar har arbejdet, nemlig i Listrup og Tarm. Br. J. P. U. Jensen har begyndt Arbejdet paa Grø. Marstal er ogsaa en By, som tidt har været paa Tale, og som vi ofte har ønsket at kunne gøre noget for. Maatte nu ogsaa den Gjerning, som er paabegyndt i denne By, bringe rige Beslignelser! Br. P. Hansen vil foreløbig arbejde noget blandt Menighederne i L. & M. Foreningens Interesse. Maatte dette Arbejde bidrage til, at et stort Arbejde kunde blive udført af vore Foreninger omkring i Landet gennem denne Vinter! Br. Søren Andersen vil endnu kolportere en liden Tid, før han atter tager sat paa den Gjerning, han udførte sidste Vinter ved Husbesøg og Udbredelsen af vore Traktater. Br. B. Jakobsen vil efter eget Ønske fortsætte med Kolportagen gennem Vinteren. Søster Bihelmsen vil ogsaa kolportere indtil videre, senere vil hun som Bibelarbejder hjælpe en af Brødrene, der holder Møder. Undertegnede vil fortsætte med Arbejdet her i Horsens, foreløbig dog ikke i Form af Møder.

Vi forventer store Frugter af denne Vinters Arbejde. Vi tror, at det herlige Møde, som blev afholdt i Nyhyttan, vil saa stor Betydning ogsaa for Arbejdet i Danmark. Vi vil gjerne bede vore kjære Søstende ude i Landet om ikke alene at tænke paa os, men at opsende inderlige og hjertelige Forbønner for os som Arbejdere, saa at vor Gjerning paa de forskjellige Steder maatte blive frugtbringende, ja, at mange Sjæle maatte vindes for Guds Rige.

Ederes i Sandheden forbundne Brøder

C. C. Jensen.

En ældre Søster, som vil passe et mindre Hjem, hvor Konen er svagelig, søges straks. Der kan ikke gives ret meget Bederlag. Man henvende sig til Tømrer Jens Hansen, Posthuset, gl. Hestehauge, Svendborg.

* Ungdomsagen *

Til Ungdomsforeningerne i Norge og Danmark.

Atter ligger et nyt Virkeaar foran os. Vore Ungdomsforeninger Verden over forbereder sig til at arbejde mere intenst og mere alvorligt det kommende Aar for Budstabet's Udbredelse. Hvert Aar, som gaar, bringer os nærmere Evigheden, og Verdens Millioner maa advares og ophyses, før Naadetiden ophører.

De unge i vore Menigheder kaldes til arbejde, til Fronten, lig Gideons udvalgte Hær. Herren ønsker at bruge de unge til at forkynde Budstabet for vor Tid. Naar vore unge i Norge og Danmark atter opmuntres til at deltage i Arbejdet i og udenfor Menighederne, er det, fordi Herren har Krav paa os. De Betsignelser, vi har modtaget, siden vort Ungdomsarbejde for nylig begyndte i Skandinavien, har øget vor Tro paa, at Herren har større Betsignelser for os og mere Arbejde for os at udføre. Vore ledende Brødre ser hen til Skandinavien som Stedet, hvorfra unge Rekrutter skal udgaa for at forøge Arbejdernes Tal i Europa og Afrika. Misfionsaaanden har grebet mange unge iblandt os; men endnu flere maa vækkes til Forstaaelse af Tidens Alvor. Mange forlader deres ofte gode og lønende Arbejde hjemme og gaar direkte ud i Misfionsarbejdet, andre søger hen til vor Misfionskole for at søge sig en Uddannelse, der kan gjøre dem bedre stikfede til Misfionsgjerningen, og atter andre føler sig tilskyndet til at optage Misfionsarbejdet indenfor Ungdomsforeningen og derved udvikle sig selv, udbrede Sandheden og ofre til Guds Sag. Saa bør det være. Paa den Maade er alle i Virksomhed.

Til de unge lyder det i vore Dage: Helliger eder! Samler eder! Hvem skal vi sende? Hvo vil gaa for os? Fra alle vore unge Brødre og Søstre bør Svaret lyde: „Her er jeg, send mig!“ Se Markerne er allerede hvide til Høsten. Mange uoplyste Sjæle sidder og sukker efter Lys i Rigmands Hus og Fattigmænds Hytte. Hospitalet

er overfyldt af syge og lidende baade til Sjæl og Legeme. Hvorledes kan vi komme dem til Hjælp? Vore Gader gennemfares af ullykkelige, Drankere og vellystige Mænd og Kvinder, der hvileløse farer fra Sted til Sted. Hvem kan og vil række dem en hjælpsom Haand? I de fattige Kvarterer sidder mange Mødre omgivne af en forfultet Børneskole. Ingen fjænkler dem Opmærksomhed, ingen taler til dem om Gud. Kan eders Ungdomsforening opsoge saadanne og gjøre noget for dem? Hvem skal vi sende, og hvo vil gaa for os? Spørges der.

Kjære unge! Vore Blade og Traktater kan I sælge og bortgive, Trostens Ord kan I tale, Bønner kan I opsende til Gud, Bibellæsninger kan I holde, Sange kan I synge, Blomster kan I bortgive, syge kan I besøge, og alt dette vil, udført i Kristi Aand, være som Lynglimt fra Guds høje Himle, der lokker Menneskene til Gud.

Her er ikke Pladsen at berette, hvad de unge har udrettet i saa Henseende. En stor Del af Ungdomsarbejdet bliver vistnok ikke rapporteret; men for Fremtiden bør alt rapporteres til Sekretæren, saa dette kan blive andre til Opmuntring. Det, som Medlemmerne har rapporteret, har været særdeles opmuntrende. I Særdeleshed er det af Betydning at mærke sig, hvorledes Arbejdet i sig selv har virket paa de aktive Medlemmer. De har følt sig tilskyndet til større Hengivelse til Gud, mere Bøn og Læsning af Guds Ord og fattet Tillid til, at Gud kan bruge dem i sin Tjeneste. De Erfaringer, som har været gjorte i Ungdomsarbejdet, først i Amerika og Australien og siden i andre Lande, har bevirket, at Generalkonferensen har optaget denne Gren af vort Samfunds Arbejde, som har udviklet sig ganste hurtig og nu omspænder hele Verden. I Skandinavien er det endnu i sin Borden. Fra Amerika og Tyskland faar vi stadig Tilskyndelser til at holde Skridt med Ungdomsarbejdet i andre Lande og optage de samme Arbejdsmetoder, saa langt vi formaar. Vor Op-gave er at gjøre dette; men vi maa have de unge med os i Arbejdet.

For nylig ved det betydningsfulde Møde for Misfionsarbejdere i Nyhyttan, Sverige, blev flere Bestemmelser taget til Fordel for Ungdomsarbejdet i Skandinavien. Alle de ledende Brødre var til Stede, deriblandt Brødrene Daniells og

Conradi. Alle Sekretarerne havde Anledning til at være til Stede og udtale sig om Sagen.

Man blev enige om ogsaa i Aar at igangsætte et Læsekursus, som denne Gang omfatter Norge og Danmark. Fra Nytaar læses Broder Arnesens nye Bog: „Et Blik paa vor Tid“, som paa den Tid vil foreligge færdig. Den er paa ca. 400 Sider og er en meget værdifuld Bog for vore unge baade hvad Sprog, Indhold og Udstyr for øvrigt angaar. Læsningen af Bogen inddeles i tre Afsnit, saaledes at hver af Sekretarerne udarbejder en Række Spørgsmaal passende for hvert Afsnit. Dette vil bevirke, at Bogen læses med større Udbytte. Forlaget har indrømmet Ungdomsföreningernes Medlemmer Bogen til halv Pris, — et meget fordelagtigt Tilbud, der viser Interesse for Sagen. Hver Forening bør derfor indsende Ordre snarest mulig. Selvfølgelig bør alle deltage og vække Interesse for samme.

Morning Watch, — en Bibelsalender, som vore unge i Amerika har omfattet med Interesse, og som vil hjælpe en til systematisk Bibelstudium og Bøn, vil blive oversat og komme vore unge i Hænde ved Nytaarstider. Enhver vil da søge at forskaffe sig den og gjøre alt mulig for, at den blir udbredt og benyttet. Der tænkes trykt et Dplag af 5000 til en Pris af 10 Ore pr. Eksemplar.

Det kommende Aar vil endvidere alle Ungdomsföreninger i Norge og Danmark søge at samle Midler til „Lappesfondet“. Vore unge i andre Lande samler ogsaa Midler til bestemte Djemed. Vi har en trængende Missionsmark blandt Lapperne, og noget bør snart gjøres for dem. De lever i den nordligste Del af Norge og Sverige. Sidste Aar samlede tre Foreninger i den Bestmørste Konferens over 200 Kroner til „Lappesfondet“. Hvor meget skal der samles i Aar? Mange Bække smaa, gjør en stor Aa!

En ung Broder studerer for Tiden Lappisk ved Universitetet i Kristiania og forbereder sig til at virke blandt Lapperne. Om ikke længe vil Budstabet forkyndes blandt dette Folk. Hvor opmuntrende vilde det da ikke være, om vore unge i Norge og Danmark paa en særskilt Maade havde bidraget dertil! Vi havde da noget at arbejde for og glæde os ved.

Specielle Poser vil blive ombelte, hvori hvert

Medlem kan samle sine Bidrag og senere overbringe Kasfereren. Desuden vil „Evangeliets Sendebud“ sælges til Fordel for Lapperne, saa at Nettofortjenesten gaar til Lappesfondet. For Resten staar det frit for hver Forening at vælge, paa hvilken Maade den helst vil forøge sine Gaver til dette gode Djemed.

Spørgsmaalet, hvem kan anses som Medlem af S. D. N. Ungdomsförening, var ogsaa paa Bane, uden at nogen bestemt Regel blev fastslaaet. I første Række er Ungdomsföreningen selvfølgelig en Sammenlutning af unge. I større Menigheder kan man jo have Senior- og Juniorafdelinger, men i mindre Menigheder bør disse gaa sammen. Er der ældre, som endnu synes om at arbejde sammen med de unge, er de velkommen dertil. Eldre bør ogsaa indbydes til nu og da at deltage i Ungdomsmøderne, hvor de vil kunne være til Hjælp med Raad og Daad. Menighedsmedlemmers Børn, som ikke er med os, bør indbydes til Møderne, og om intet særskilt er til Hinder opmuntres til at deltage i Foreningsarbejdet for derved at knytte dem til Menigheden.

Alle vil saaledes arbejde for at gjøre Møderne saa alsidige, lærerige og opbyggelige, som det er mulig. Bestyrelsen vil søge at sætte alle i Virksomhed til det Arbejde, enhver synes at være skiftet til. Foreningens Sekretær omdeler og modtager Rapportblanketter fra Foreningens Medlemmer og indsender sin Rapport ved Kvartalets Udgang til Ungdomssekretæren i sin Konferens.

I Haab om et godt Samarbejde i Fremtiden hilser vi alle vore Ungdomsföreninger paa det hjerteligste og ønsker Guds Belsignelse over vort fælles Arbejde for Sjæles Frelse.

Justus Bed. A. Wasli. L. J. Stene.

Annøncer i „Missionsfesterretninger“ koster herest, som allerede i forrige Nr. meddelt, Kr. 1.00, hvilket Beløb indsendes samtidig med Annøncen. Sættende bedes ligeledes erindre, at Annøncer aldrig optages i „Evangeliets Sendebud“.

En ung Mand, 15—17 Aar, som kunde have Lyst til Malerfaget, kan antages hos
Fjergen Hansen, Millinge St.

Bogsalg blandt Katolikerne i Spanien.

Vore Kolportører i Spanien har mange interessante Erfaringer i Arbejdet. Følgende er taget af et Brev fra Br. Brown for ikke længe siden.

„Forrige Uge kom en af vore Kolportører ind hos en katolsk Præst, den første Dag han arbejdede der i Byen. Præsten anmodede ham om at bekfende sine Synder for ham; men den trosfaste Kolportør svarede, at han ikke vilde bekfende noget for ham ud over den Sandhed, han virkede for. Efter at være bleven vist Vogen blev Præsten aldeles rasende. Han sagde til Kolportøren, at hans Hoved ikke vilde blive siddende trykt, dersom han blev der i Byen over tolv Timer længere; men vor Broder vedblev at arbejde i samme Gade. Præsterne begyndte ogsaa deres Virksomhed. De gif fra Hus til Hus og paalagde Folket ikke at købe Bøgerne. Samme Dag gif Præsterne til Byens Borgermester og anmodede ham om at arrestere Kolportøren. Dette blev gjort; men da Kolportøren havde et Papir, som viste, at han havde Ret til at sælge Litteratur i en hvilken som helst By, og han tillige udtalte, at han var fast bestemt paa at blive der i Byen, kunde Borgermesteren ikke sende ham bort. Til Trods for at Præsten gif fra Hus til Hus og paalagde enhver at tage sig i Agt for Protestanterne, var Guds Velsignelse dog med Kolportøren.

I en liden Koloni af fanatiske Katoliker i Nærheden af denne By folgte samme Broder 68 Blade og fire Bøger paa fire Timer. I Almindelighed er det ikke en Agent tilladt at komme indenfor denne Kolonis Gennemærker. Der stod Vagt ved Portene for at holde saadanne ude; men denne Kolportør havde sat sig for, at han vilde indenfor. Han sagde, at Folket maatte høre Budskabet, og en Søndag Morgen gif han derhen, og det lykkes ham at komme forbi Vagterne. Han nærmede sig dem med saadan Ansigt og Værdighed, at de troede, han var Koloniens Sjæ, og de blev noget ærgerlige, da han var kommen forbi dem.“

Saaledes ser vi, at hverken Mure eller Vagt ved Portene lige saa lidt som forbitrede Præster kan hindre Budskabets Fremgang.

Norge.

Molde.

Virksomheden har været fortsat her under megen privat og offentlig Modstand gennem Aviser og Foredrag. Men Sandhedens Budskab har været saa mægtigt, at alle Mørkets Magter har maattet give efter, og nu er det her i Molde som straks efter Stormen — det er Blifstille-Estraim og Manasse gjorde, hvad de kunde, for at kuldaste vort Arbejde, netop da en Del stod ved Skillevejen; men de maatte give efter, og Sandheden vandt en herlig Sejrer. Byen, der kun har ca. 2000 Indbyggere, har været i stærk Bevægelse de første ni Maanedes fra Oktober i Fjor. Sandheden har været diskuteret paa Gadehjørnerne; men nu er alt stille. Jesus stiller Stormen ogsaa i vore Dage.

Vi døbte 13 Sjæle før Narsmødet og optog to, som har været med os før. I Gaar døbte vi en ny Søster, og vi nærer Haab om snart at kunne døbe flere. Her er nogle Søstre, som saa smaat har begyndt at holde Herrens Sabbat, og andre staar ved Skillevejen. Vi har organiseret en Menighed, som nu tæller 21 Medlemmer. Det glæder os at kunne rapportere, at disse Sjæle, som er bleven døbt, næsten alle kommer lige fra Verden. De er bleven ombvendte og gjenfødte til et levende Haab og er som Følge deraf usigelig lykkelige og glade. Det er ogsaa glædeligt at kunne berette, at blandt disse nyombvendte er der fire Familier, Mand og Hustru.

Vi har for nylig organiseret en Traktat- og Missionsforening, og nogle har udtalt deres Glæde over, at de snart kan komme i Gang med noget personligt Missionsarbejde. Høsten og Vinteren er jo ogsaa den gyldne Tid til at arbejde fra Hus til Hus, og Menigheden maa holde sig varm ved Arbejde.

Br. Bjaanæs overtager nu denne Virksomhed for Vinteren, og jeg skal rejse til Haugefund for at holde Møder der. Maa Gud rigelig velsigne Br. Bjaanæs, og maa han saa Naade til at bære disse Søstene i sit Bryllup og blive velsignet i sin Indgang og sin Udgang blandt Folket.

Vi henstiller til vore Troessøfende at erindre Virksomheden i Molde og Haugefund i deres Bønner, at den maa blive ført frem med Visdom, Kraft og Kjærlighed til mange Sjæles Frelse. Hilsen.

Molde, den 14de Oktbr. 1913

J. M. Nærem.

Dødsanmeldelser.

Atter er en kjær Hustru og Moder vandret bort. Søster Elise Sørbøe døde i Kragerø den 16de Septbr. 1913. Hun blev født den 18de April 1869 samme Sted. Afvøde blev i ung Alder omvendt til Gud og tilhørte en Tid Baptisskandsundet. Blev overbevist om den nærværende Sandhed for 19 Aar siden ved Bibellæsninger, holdte af Br. Badendüch, som dengang Kolporterede i Kragerø, og sammen med flere andre Baptister sluttet hun sig da til vort Samsund. I flere Aar arbejdede afvøde i Kolportagen og elskede særlig denne Gren af Guds Sag. Ved sin stille og beskedne Optræden opnaaede hun ogsaa at anbringe mange taufe Biddere i Hjemmene paa Bygd og i By.

Søster Sørbøe blev Moder til fem Børn og efterlader sig disse samt en Plejesøn, der er til Sø. Hun tænkte særlig paa denne Søn og bad meget for hans Omvendelse. Afvøde syntes, det var haardt at forlade sine fem smaa og sin Mand; men gjorde sig dog fortrolig med Tanken paa Skilsmisken. Ogsaa hos hende forsvædes Dødens Gru og Bitterhed med Forvisningen om et evigt Liv og Gjenforening med sine, naar Jesus kommer.

Overbevist om sine Synders Forlæbelse sov hun hen og hviler paa Kragerø Kirkegaard, ventende Opstandelsen.

Undertegnede talte i Hjemmet og ved Graven over Ef. 40, 6—8; Aab. 14, 13; Joh. 5, 28—29.

Mange fremmede og Menigheden var fremmødt for at bevidne sin Sympati for de gjenlevende og følge hende til det sidste Hvilested.

A. Wastli.

Efter en længere Tids Svagheit og Sygdom afgik Br. Christian Benjamin Strøm i Bessaker ved Døden Sabbaten den 13de September, 38 Aar gammel. Br. Strøm antog tilligemed sin Hustru Sandheden i Efteraaret 1909 som Følge af at læse vor Litteratur og blev sammen med deres ældste Datter døbte af Br. D. J. Olsen i Juli 1911. Den afvøde havde i mange Aar lidt af Lungetøring, men Sygdommen var ikke værre, end at han for det meste kunde være oppe lidt hver Dag. Dette var ogsaa Tilfældet, den Dag han døde: han var oppe og holdt Andagt med sin Familie. Om Eftermiddagen fik han en stærk Blødning, der i Løbet af saa Minutter medførte Døden. Hans sidste Formaning var: „I maa bede!“ Han efterlader sig en meget sørgende Hustru og fire Børn. Men de sørger i Haab; thi Br. Strøm var trods Sygdom og forskellige Prøvelser trofast og gudhengiven, elskede Guds Sag af hele sit Hjerte. Den 22de Septbr. blev han begravet paa Noans Kirkegaard.

Søster Stom onsker at udtrykke sin hjertelige Tak til de Søfænde, som i deres Prøve har sendt dem Hjælp paa forskjellig Vis, da dette har været Familien en stor Hjælp i Nøden. Didrik Larsen.

(Det var denne Familie, Eleverne ved Missionskolen i Skodsborg hjalp med lidt Penge sidste Vinter. — E. A.)

Søster Mina Kristianna Andersen, født paa Karnæs, Lyngen, Tromsø Amt, 12te Juni 1881, død 7de September 1913 paa Stavanger Sygehús — blev begravet den 12te September paa Egenes Kirkegaard.

Hun annammede nærværende Sandhed i Bergen ved Søstrene Bjørklund og Høyer, optagen ved Daab af Br. D. J. Olsen og tilhørte Stavanger Menighed. Hun var meget ihjelig, og Tuberkulosen nedbrød sluttelig hendes jordiske Hytte; men hun havde det evige Livs Haab og et Hús evigt i Himlene, som ikke er gjort med Hænder, og lagde sig til Hvile i Haab om paa Opstandelsens Morgen at tage i Besiddelse Livets uforsvigelige Krans. Alt af Naade. Pris ste Gud.

Stavanger, 1ste Oktober 1913.

E. E. Griffen.

Vor gamle Søster Anna Larsen hensov i Troen paa sin Frelser den 18de Septbr. hos Broder og Søster Christensen nær Dronninglund. Hun var født paa Volland den 19de Septbr. 1847. I de sidste fem Aar var hun meget lidende af Gigt og blev til sidst omtrent helt hjælpeløs. Alt, hvad der kunde gøres for hende gennem hendes lange Sygdom, blev af kjærlige Hænder gjort lige til det sidste. Sammen med sin Mand, som døde allerede for fem Aar siden, annammede hun Sandheden for længere Tid tilbage og var trofast, trods alle de Lidelser og Vanstieligheder, hun modte her i Støvets Land. Saa længe hun var rask, gjorde hun alt, hvad hun kunde, for at udbrede Sandheden.

Mange vil minde ved vor gamle trofaste Søster. Undertegnede talte ved Begravelsen til Søfænde, som fulgte hende til det sidste Hvilested. Hun efterlader ingen Slægtninger til at begræde hende; men mange Venner gennem Landet vil minde hende; thi hun var elsket af dem, som lærte hende at kjende.

E. E. Jensen.

Broder og Søster Johannesens lille Datter, tre Aar gammel, døde den 27de Septbr. i Øster Hjermitslev. I Forsommeren var hun meget ihjel, dog kom hun sig nogenlunde. For kort Tid siden blev hun atter angreben af den samme Lidelse, Lungebetændelse, der endte med Døden. Vi lagde hende til Hvile indtil den Dag, da Livgiveren kommer, og da de Ord vil blive opfyldt, som Profeten Jeremias udtalte, at de skal vende tilbage fra Hjendens Land, og Børnene skal vende tilbage til deres Landemærke. Undertegnede talte ved Begravelsen til Slægt og Venner, som var samlet i denne Anledning. Herren troste de sørgende Forældre! Maatte de saa Naade til at leve faaledes, at naar den store Dag oprinder, de da alle kan samles for aldrig mere at skilles.

E. E. Jensen.

:: Redaktionelt ::

Lappesondet. Vi henleder Opmærksomheden paa Dr. Rafts Artikel andetsteds i Bladet angaaende Virksomheden blandt Lapperne, der nu straks vil blive paabegyndt. Her er en smuk Opgave for vore Ungdomsforeninger: ved deres frivillige Bidrag at være med til at sende den nærværende Sandhed til Lapperne oppe i det høje Nord. Alle Ungdomsforeninger i hele Skandinaviens vil visse med stor Glæde yde sine Gaver til dette Njemed. Her er en aldeles ny Virksomhed at støtte, et ganske nyt Virkesfelt at være med til at oparbejde. Efter det lige saa sande som bekjendte Princip: „Mange Bække smaa gjør en stor Aa,“ vil de unge kunne udrette store Ting ogsaa i denne Sag. Lad derfor ingen holde sine Bidrag tilbage, naar der optages Kollekt til Lappesondet. Læs for øvrigt Brødrene J. L. Stenes, A. Wasilis og Julius Beck's Optraab til Ungdomsforeningerne i nærværende Nummer af „Missionsefterretninger“.

Eftersommeret.

Som det uden Tvivl er mange af vore Søfende bekjendt, blev der i Foraaret ved Unionsbestyrelsens Møde i Skodsborg bestemt, at der i Aar skulde udgives et Eftersommeret af „Evangeliets Sendebud“. Dette Nummer er nu færdigt til at udsendes.

Eftersommeret bliver et Dobbelnummer, omfattende Nr. 25 og 26 af indebærende Aargang, og bliver altsaa 32 Sider stort.

Det kommer til at indeholde ledende Artikler om Kristi første Komme, Kristi Gjenkomst, Tidernes Tegn osv.

Det bliver trykt paa fint Papir, udstyret med en smuk, farvetrykt Forside samt flere smukke farvetrykte Billeder inde i Bladet.

Det vil blive et Nummer, som indeholder vigtige Oplysninger om Sandheder, som gjaelder vor egen Tid, og som det er vor Pligt at oplyse vore Medmennesker om. Søfende vil derfor sikkert med Glæde og Interesse være behjælpelige med at faa dette Eftersommeret udbredt overalt omkring. Bladet, der bliver trykt i et Dplag paa

50,000, bliver utvivlsomt let at sælge til den billige Pris af 25 Ore.

Et saadant Nummer vil kunne bidrage meget til at udbrede Kundskaben om de herlige Sandheder, Gud har givet os. Næsten alle Mennesker vil gjerne læse et Blad, selv naar de ikke har Tid eller Anledning til at læse en Bog. Ingen bør derfor forsømme denne Anledning til at være med og udbrede det størst mulige Antal Eksemplarer. Mange vil kunne sælge en hel Del Eksemplarer til Venner og bekjendte, andre vil kunne gaa ud og sælge Bladet blandt fremmede, og de, der ikke selv har Anledning til saaledes at gaa ud, vil kunne benytte vort ypperlige Postvæsen og sende Bladet ud omkring. Saaledes vil alle kunne være med til at udbrede Kundskaben om Guds Ord og de bibelske Profetier. Dette er, hvad Gud kræver af enhver, der oprigtig tror Sandheden. Lad derfor ikke denne udmærkede Anledning gaa ubenyttet forbi. Bestil et rigeligt Antal Eksemplarer af Bladet paa Ekspedition, men bestil i god Tid.

Bønneugen vil i Aar blive afholdt i Dagene 13de—20de December. Dette er noget tidligere, end vi har haft den i de senere Aar, hvor vi først har haft vor Bønneuge en Uge eller to senere end vort Folk i andre Dele af Verden. Vore Søfende har ofte udtalt, at det vilde være bedre, om vi her i Skandinaviens afholdt denne aarlige Bedetid sammen med vore Søfende i andre Lande, for at Guds Folks Bønner over hele Verden kunde optage for Naadens Trone samtidig og i Forening. Skjønt det kan have sine Fordele for os herhjemme at afholde Bønneugen den sidste Uge i Aaret, saa kan der dog være saa meget berettiget i ovennævnte Tanke, som har gjort sig gjældende hos mange, at det nu blev bestemt, at vi overalt i Europa afholder Bønneugen paa samme Tid, som vort Folk i Amerika afholder den. Derved bliver der fuld Endragtighed over hele Linjen ogsaa i denne Sag. Lad os allerede nu begynde at lægge vore Planer med Bønneugen for Dje; og lad os fremfor alt alle gjøre den nødvendige Hjertets Forberedelse og opsende alvorlige Bønner til Gud om, at hans rige Betsignelse maa blive Adventstaren til Del i Bønneugen. Læsninger vil blive trykt og omdelet, saa at de kan være Menighedernes og spredtboende Søfendes i Hænde i rette Tid. Høst Tiden: den 13de—20de December.

Nyt Dplag af „Trykrets Skjæbne“ er færdigt.

Annoncer i „Missionsefterretninger“ kost. 1 Kr. pr. Gang.
Beløbet indsendes samtidig med Annoncen.